ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Գ. ՊԱԼԵՆՑ ԳՐԱՏԱՆ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԳԱԶԱՆՃԵԱՆ

ԾԻԱԾԱՆ

Ա. ԳԻՐՔ

ՔԵՐԱԿԱՆ-ԸՆԹԵՐՑԱՐԱՆ

ՄԱՅՐԵՆԻ ԼԵԶՈՒԻ

Բ. ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Մեր թարգմանած, հեղինակութեամբ պատրաստած եւ ինքնուրոյն հաւաքածներու արտատպութեան իրաւունքը վերապահուած է:

Կ. ՊՈԼԻՍ
ԳՐԱՏՈՒՆ Գ. ՊԱԼԵՆՑ
1920

ՏՊԱՐԱՆ ԵՒ ԿԱԶՄԱՏՈՒՆ

Օ. ԱՐՋՈՒՄԱՆ.

ԾԻԱԾԱՆ

Ա. ԳԻՐՔ

3010

ա մ ամ

մամ

ա մա ամ մամ մամա

ա մա ամ մամ մամա

պ ա պ

Պ պ

պա ապ պապ պապա
Մամ պապ Մամա պապա

պա ապ պապ պապա

մամ պապ մամա պապա

Տ ա Տ ա

Տ տ

տա ատ տատ տատա
Մատ պատ տապ տամ
Մամա պապա տատա

տա ատ տատ տատա

մատ պատ տապ տամ

մամա պապա տատա

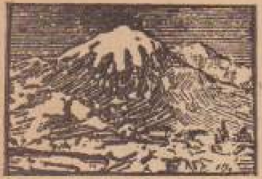

սար

ս ր ս ր

սա աս մաս պաս տաս
բա ար մար պար տար
ասպար տապար պարապ
ամպար մա՛մա՛, պարպար
տարտար արամ

սա աս մաս պաս տաս
բա ար մար պար տար
ասպար տապար պարապ ամպար
մա՛մա՛, արամ պարպար տարտար

էմմա

է է

է էր սէր մէ մէր տէր
արամ. աս պատ է,
սա մատ է, էմմա պար
պարէ

է էր սէր մէ մէր տէր
ա՛րամ, աս պատ է, սա մատ է
է՛մմա, պար պարէ

10 Ը ը

ձայն

Ըը մը մամ մը պապ մը
մատ մը մամը պապը ՏԷՐԸ
մատը տատը ամպը մարտը
արմատը Արարատը ըսէ՛
աս տատը մատ է

ը մը մամ մը պապ մը մատ մը

մամը պապը մատը տատը տէրը

ամպը մարտը արմատը արարատը

ըսէ՛, աս տատը մատ է

ուլ

ու Ու ուլ

ու ում ուր ուս ուլ տուր
ալ ԷՄՄԱ լուր տալ տալ
սուր մուր տալ լար Արամ
Էմմա, ո՞ւր է Արամը, լուր տուր

ու ում ուր ուս ուլ ալ տալ

լար լու լուր սուր մուր տուր

է՛մմա, ո՞ւր է արամը, լուր տուր

ա՛րամ, ուլը տար, սուրը տուր

երես

Ե ե

եմ ես եր ել երամ երես
մեր պետ սեր սերմ պարել
ել. մամա. եր ջուր տարաւ
ես եմ. ես սամ ըմբռնմ. ըսէ

եմ ես եռ ել մեր պետ սերմ
ես եմ արամ. տե՛ս աս երամ է,
աս երես է. եռ տուր սուրը
ըսէ՛, պատել, պարել, մարել, լարել

կամար

Կ կ

Կը կու կուտ ակ ուկ
կամ կապ կամար մէկ
կէտ կապած գրեթէ
մուկ ու կապոյտ. կերե՛ր
պապուկ. կեր ու կերակը

ակ ուկ կը կու կուտ կապ կես
երէկ ո՞ւր էր արամը
պապուկը կեցէր սարը
մամը կար կը կարէր
կը կարէր ու կը կարէր
էմմա պար կը պարէր
կը պարէր ու կը պարէր
կարմ՛պետ, կերակուր կեր,
կապէ կամարը կամ ել սարը.

Ի ի

իլիկ

ի իմ իր իլ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

կիրակի․ կարմիր կիրակի․ մասիսը
սար է․ ապրիլը ամիս է․

ուլիկը կուլար մէ՜ մէ՜ մէ՜
ո՛ւլիկ, ո՛ւլիկ, մի՛ լար, ուլի՛կ,
մի՛ լար, մի՛ լար, կարմի՛ր ուլիկ․

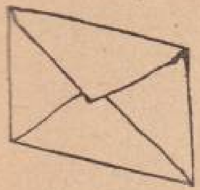

Ն ն

նամակ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Նապա՛ստակ, սիրո՛ւն նապաստակ
լո՛ւսին, լո՛ւսին, լուսերես
մա՛նինկ, նամակը տար, մամիկին տուր
արմի՛նէ, ամէն կիրակի մեր տունը
եկուր, նա՛ կինը արամին մաման է

շ

շիշ

շիշը մ՛է . էշը ընտանի կենդանի է

արշակ ու սիրանուշ ընկեր են

տես շամիրամին շէկ կատուն , սիրուն

շընիկը , կարմիր խշուկը

ո՛ւշ եկուր , անո՛ւշ եկուր

նո՛ւշ , նո՛ւշ , անո՛ւշ նուշ ,

կե՛ր , կե՛ր , ըրէ անուշ .

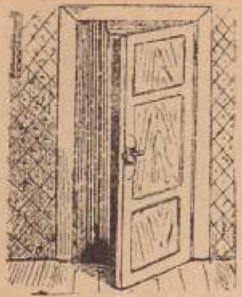

դ ռ

դուռ

տի՛րան , կարդա՛ , դա՛ս սերտէ

շուշանին երեսը նուռի պէս կարմիր է

դո՞ւն կերար կանկառը

պա՛պուկ , առակ մը կ՚ըսե՞ս . կըսեմ .

առուին տակ ուռենի ,

կարմիր կարմիր ուռենի .

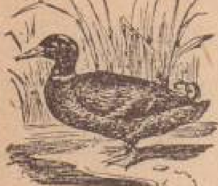

Բ բ

բադիկ

բու բիբ բան բակ բառ
բուն բարի բադիկ բարակ
բարեկամ՝ Բաբկէն. դուռը
բանամ. ըսէ բադիկ
բադիկ. բամբակին բադիկ

բարե՛կամ, ե՞րբ եկար, բալը բերի՞ր
բադերը կը պըտըտին բակը
բարեբեր արտ մը ունի բարունակ
արտուտիկը ունի բունիկ սիրունիկ

Գ գ

գետակ

էգ գէտ գիր սագ երգ գէշ
գարի գետին գինի գունդ
աղբար — սագիկ. սագիկ.
գնացի՞ր ո՞ւր — գնացի գետակ.
ո՞րկէ կու գաս — գետակէն

ես շատ կը սիրեմ գարունը
ե՞րբ պիտի գայ, գարուն սիրո՛ւն
եկո՛ւր շատ շուտ, անուշ գարուն
ես գիր կը գրեմ, ես գիտեմ գիր
գրել, գիտեմ կարդալ, գիտեմ երգել
գի՛սակ, գրէ սագ. գա՛գիկ, դուն ալ
գրէ սագիկ. գա՛ռնիկ, դուն ալ գրէ

3010

Ո ո

որսորդ

որ ուր որս ոսր նոր շոր
որդիք ոսկի որսորդ թոռ
[illegible]
[illegible]
նոր շորեր ունի

ո՛րսորդ, որսա՛ նապաստակը
ոսկին կլոր է. շունը ոսկոր կուտէ
տեսա՞ր կարմիր ոտիկ բադիկը
մամիկը կոլորէ իլիկը
ոլորէ՛, մա՛միկ, ոլորէ՛,
նունիկիդ շորերը նորէ.

օ Ղ օղ

օղակ

օ օր օն օդ օղ աղեղներ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ողորմէ՛, տէ՛ր, լսէ մեր աղաղակին
կաղանդի սեղանը շտկեցին
օ՛ն, պօ՛ղոս, գրէ՛ աղօտ, արօտ, դեղին
կաղին, օղիկ, շողիկ
օր օր օր օր, իմ մանկիկ,
իմ անուշիկ, նոնոշիկ.

Վ վ

վարդ

վան վար վեր վէժ վարդ
վերջ նոր վզուկ վեղար
վրձին ծաղիկ · վարդը շատ
անուշ կը բուրէ · վարդան
ու վեհանուշ աղէկ կը խաղան

վաղարշակ շատ բարի է, բարի տղան
գովեստ կընդունի, բարենիշ կառնէ
վարդապետը վեղար ունի
կո՛վիկ, կո՛վիկ, ո՞ւրկէ եկար․
մարգերէն, արօտներէն

Ժ ժ

ժամ

իժ ժիր ժամ ու ժամ ժուժ օժիտ
ժամերն անցան պզտիկ ժամանակ
ժիր աղջիկը սիրելի է ամենուն
ժամը քանին գիտե՞ն ըսպասի ժամ

ուղտը ուժեղ կենդանի է
իմ բաժինս տուր որ ուտեմ
մեր վարժարանը շատ մօտիկ է
ժամանակ ունի՞ս տուն գալու
մերուժան ու վարուժան միասին
ժուռ կուգան

Զ զ

զանգակ

եզ [illegible]

[illegible] զանգակ [illegible]

Զաւէն, մեր պարտէզը զար-

դարուն է. զարկէ՛

զանգակը զարկ

մըժեղը զայիր բըզէզ մ՚ըն է

զա՛րուկ, արագ մի՛ վազեր. եկո՛ւր

ու տե՛ս մեր սիրուն մանկապարտէզը

եզը կը շարժէր կոտոշները

գարուն է եկեր,

մեզ նոր օր բերեր.

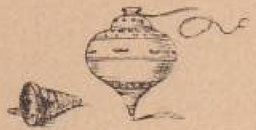

Հ հ

հոլ

հա հէ հօ ահ օհ հուր հող

համ հին հաց [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] կը [illegible] հողը

արօրով կը հերկէ արտը

հերմի՛նէ, կօշիկըդ հանէ.

գառնուկը հո՛ս բեր.—ահա՛ բերի

տեսար հօտաղը իր հօտին հետ

հովե՛ր, տարուբեր հովեր

գէշը տար, աղէկը բեր.

ք ք

քար

քա քու բիք ուք քար ձիրք
քաղաք պատքուկ ողոք ծաքուք
քուրքէն. քիթը կոտրեց. ղաւր քաղէ
աքաղաղը կանչեց, կուկուլիկու

մենք քաղաքը կը բնակինք, դուք՝
գեղը, անա՛հիտ, քանի՞ տարեկան ես.
հինգ տարեկան
ահը վեր է քան մահը

օրօր ըսեմ, քունը տանի
մաման առնէ տունը տանի.

ց ց

ցորեն

ցան ցից ցեց ցող ցուպ ցանց.
ցուցակ կայծն ցորեն ցամաք
ցոլաց. ցուցրին ձեռ, քան տարէ
ցուցուր քայլէն որ նէրս ձառ

երեկ օդը ցուրտ էր. հիմա տաք է
մըշակը ցորեն ու գարի ցանեց
պարտիզպանը ցընցուղով ոռոգեց մեր
պարտէզը
հաց ու պանիր, կե՛ր ու բանի՛ր

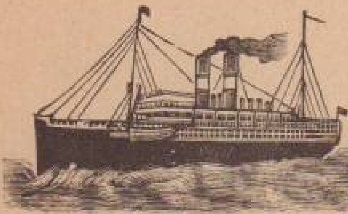

նաւ

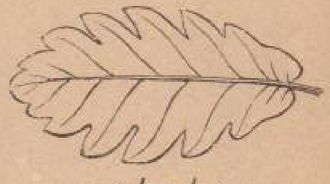

տերեւ

աւ   աւ   իւ   իւ

հաւ աւազ ցաւ
ցաւակ հարաւ
աւազ նաւակ
իւ իւղ ձիւ
սիւ ձիւթիւ նաւ
աւելիս պարիզիւ

Բարիւ, իւ ձիւն Բարի իկար
ահա հասաւ նոր ցարի
իւրը Բերաւ նոր Բարի

պառաւը երեք հաւ ունէր և զաւկի
պէս կը սիրէր
աւազանը շատոնց ցամքեցաւ
լերան ետեւ կարմիր արեւ,
կարմիր արեւ սարին վերեւ.
սեւ սեւ ամպեր, ամպե՛ր սեւ սեւ
մէկդի՛ գացէք, բացէք, արեւ.

Խ   Շ   խ   շ

խաւ խիւ ախ ախ Ծուխ ախ
շախ աշ խաշ Ճշգ ոչխար շախ
իէշ, խաշած, խնձած կանչեց
իծ Ծանօթութիւն աշակեր
կըծանի ժամուն խաշուկը

շար տղաք պատիժ կընդունին
խա՛չիկ, խե՞ւ ես, ի՞նչ ես.

ո՛չ խեւ եմ, ոչ խենդ
կովը մօ՛ մօ՛ կը բառաչէ,
պոչը վեր վար հա՛ կը շարժէ.
ժամը ունի խաչ ու խարան
քըշոց, բուրվառ, աւետարան.

Ծ ծ

ծ ա ռ

ած օծ ծամ ծիլ ծառ ծոմ
ծածկոց ծածան ածուխ
ծառերը ծաղկեցան. ծաղիկ
բացին. ծափիկ ծափիկ
ծիրանի

ծովակը խոր չէ, ծանծաղ է,
ածուխը սեւ է, մածունը՝ ըսպիտակ

տես նախշուն ծիածանը
անծիկ, անծիկ ծըրարուցիկ,
եկո՛ւր, ծիծե՛ռնակ, սիրո՛ւն ծիծեռնակ

Ճ ճ

ճ ա ն ճ

ճաք ճեմ ճիճ աճ կաճ ճանկ
ճակատ ճիրան օճառ աճիր
ճպուռը ճռռ ճռռ կը ճռճռայ
ճրագը ճանճին ճարկյա

կատուն սուր ճանկեր ունի
կուրծքը ճերմակ է. ճահիճը չորցաւ
ուր ճենճ, հոն ճանճ
վարդավառ, ճըրագըդ վառ
պար ընեմ, ճոր ընեմ,
կապան կըտրեմ, չոր ընեմ

Փ փ

փիսիկ

փիղ սափ խուփ գափ փուլ չափ
փափաք փափուկ փափախ
ես [illegible] շատ փոքրիկ եմ
Կարգը փուշ ունի
սունկ փուշի կարգ [illegible]

փիղը պատիճ ունի, խոշոր կենդանի է
գլորեր է խուփիկը, գլտեր է
պլտուկը

փի՛սիկ, փի՛սիկ
դուն չար փոքրիկ,
ունիս կեռ կեռ,
սուր սուր ճանկեր.

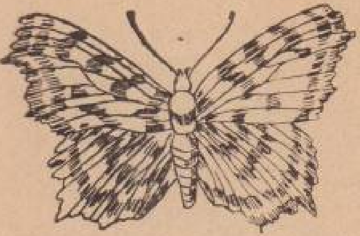

Թ թ

թիթեռ

Թի Թա Թե Թաթ Թութ խութ
Թաղար Թաթաւոր Թերթուկ
Թաթուլին Թափիլ Թիթեռ ունի
Թութակը ծառին ալ կը խօսի

Ե՛լ, թեւ թեւի տանք ու պարենք,
դուք ալ զարկէք թմբուկը
մեղուն թռաւ իր փեթակէն
թո՞ւթը աւելի կը սիրես թէ թուզը

խատուտիկ, պուտպուտիկ,
թեթեւ թռիչ թիթեռնիկ,
թեւիկներով ծափ կուտաս,
ծաղկէ ծաղիկ պար կուգաս.

եօթը վառեակ

եա եօ իէ

եա եօ իէ

այգեան Տայգեան սենեակ:
կեանք եօթը եօթնեակ արդեօք
Մեր հաւը եօթը վառեակ ունի
աղջիկը թռչուն երգիէն

թաթուլին մականունը թորգոմեան է
արդեօք քանի՞ սենեակ ունի տունը

աղքատները նեղութեան մէջ են
կրտ կրտ կրտ կրտկրտա՜ք,
Հաւ-մայրիկին թեւերին տակ
վառեակներ կան ըսպիտակ.

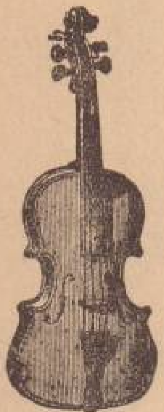

Ջ ջ

ջութակ

աջ էջ ջուր մէջ արջ ջահ
մէջք իջեւան ջութակ ջորի
ջորին մէջքը ջուրին մէջ
աս գիրքը քանի՞ էջ ունի

դասարանին առաջին աղջիկը սա
զարուհին է

տիգրան շատ լաւ ջութակ կ'ածէ
գրնչուն խաղցուց իր արջը
գէ՛որգ, վա՛ր իջիր սանդուխէն

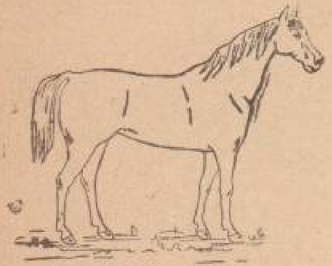

ձ ձ

ձի

ձի ձեւ ձէթ ձուկ ոձ ձորձ
ձաւար գերձան ձիթենի
անձայն ձեռք շատ ցուրտ էր
ես երկու ձեռք ունիմ
աջ ու ձախ

ձիերը կառքերու կը լծեն
գերձակը կարեց ձեւաւոր հանդերձներ
ես գանձ կ'ըսեմ, դուն տանձ կը
հասկնաս

ջուրը տեսաւ, ձուկ եղաւ
ծակը տեսաւ, մուկ եղաւ

իւ իւ

իւղ իւր հիւր
ալիւր արիւն
գիւղ թիւ սիւ
կռիւ հաշիւ
պատիւ հիւսն
ձիւն աղբիւր

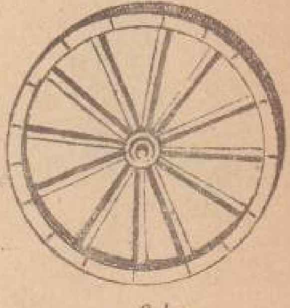

անիւ

կատուին անիւը կը թաւալէ
տղայոց կերթամ աղջիկներ
համար փրկութիւն

ցորենով ալիւր կը շինեն
ձեր տանը շատ հիւրեր եկան
ես պիտի սորվիմ գրել թիւեր և
հաշիւ ընել
առիւծին ձագին կ'ըսեն կորիւն
ձիւնը կուգար փաթիլ փաթիլ
հետոն ալ անձրեւ կաթիլ կաթիլ

յոպոպ

Յ յ

յար յոթ յարգ յօնք յարկ
յաղթանակ յանձնարար յուսալ
յանկարծ յաճախել
յառաջ բռնել է

յիսուս յարութիւն առաւ
պարտէզին մէջ կան գեղեցիկ
յասմիկներ և յափրուկներ
աղբիւրը շատ յստակ էր և ջուրին
յատակը կերեւնար

մայր ու տղայ

այ այ

այ Հայ Խայ Բայ Ձայ Փայ
կայ Լայ գայ Կորայ Փխայ
Շուկայ Վայլ Այլ Նայիր
Զայն կայան այ այ Հար
Բնկայ Մայրիկ

ես հայ եմ և անունըս հայկ է
հովիւը պոռաց. — գայլ կայ, գայլ.
հասէք

Նայէ՛, հա՛յրիկ, սա փայլուն ծաղիկներուն

մարդ մարդու քահանայ,
մարդ մարդու սատանայ.

ոյ ոյ

բոյն

ոյժ Բոյն լոյս

խոյ խոյակ — խոյ Կոյաճեան

կոյր հաւճոյ

կաճոյ — Աղխոյ Կոյն

ասոյժ կոյր

Նոյ այգի տընկեց

արու ոչխարին խոյ կըսեն
ագռաւներն բոյներն մէջ հաւկիթներ
ածեց

լոյսը բոյսին ոյժ կուտայ
պոլսոյ մէջ շատ հայ կայ
բարի լոյս.—աստուծոյ բարին
մանկութիւնը հաճոյալի է,
բայց ծերութիւնը՝ անհաճոյ

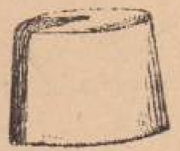

փ փ

ֆէս

Ֆէս Ֆրանք մորֆին

ֆէսը օսմանեան գլխարկ է
ֆրանքը ֆրանսական դրամ է
մորֆինը թոյն է

ով	ուա	ով	ուա
ուէ	ուի	ուէ	ուի
ուե	ուու	ուե	ուու
ւա	ւե	ւա	ւե
ւէ	ւի	ւէ	ւի
ւո	ւու	ւո	ւու

Ով Ովսէ, սպասուած
պատուէր բարուէր ասուէ
Զինուոր Թագուոր Նուէր
Նուարդ որբուոյ հաճոյ

յիսուս երուսաղէմ մտաւ
ովսաննաներով
ովկիանոսը ընդարձակ է
տատրակը կընթանայ հեզիկ
ո՛վ մանուկ, պատուէ մեծերը
աղուէսը խորամանկ է
յովհաննէս բանուոր պիտի ըլլայ
ազնուութիւն ունեցէք, տղա՛ք
Նուարդ հագուեցաւ, աղուոր աղջիկ
մը եղաւ

սկ ստ սպ   սկ   ստ   սպ

սփ սք սթ   սփ   սք   սթ

Մկրտիչ Սպէյ սպաս սպիտ
Սօղէ սքանչ սթափ
սքանչելի, սպասէ՛ որ ճամբ

շուշանը սպիտակ է
ամպերը սքօղեցին լուսինը
օրիորդ պայծառ սքանչելի դաշնակ
կը զարնէ
աստուած ստեղծեց աշխարհը

Զբ Զգ   զբ   զգ

Զմ Շտ   զմ   շտ

Զբօս Զբաղում Զուարճարան
Զգոյշ Զմայլէ

երէկ աղուոր զբօսանք ըրինք
յուլիանէ զգայուն աղջիկ մըն է.
զմայլելի կերգէ

Ֆիլոմէն աղտոտեց զգեստը
այդչափ մի՛ շտապեր, պա՛րոն

ԲԱՂԱՁԱՅՆ ՏԱՌԱԽՈՒՄԲԵՐ

ԲԱՌԵՐՈՒՆ ՍԿԻԶԲԸ

Գրաւել Ճշդել Կրթել — Ընդարձակ
Ձրի Շղթայ Տունկեր Ստացութ
Ծծկեր Ճնճղուկ Ստեղծել Ծծմակ
Շրջան Ճշմարտ Փնտռութիւն

Հացը կտրեցինք դանակով
Հայրիկը երկու ծրար կտաւ գնեց
փնտռողը կը գտնէ ուզածը
գնդակը կլոր է
անձրեւէն թրջեցանք, խխում
դարձանք
առանց մտածելու գործի մի՛ սկսիր
երէկ շատ պտտեցանք
պարտիզպանը կը ջնջէ վնասակար
ճճիները

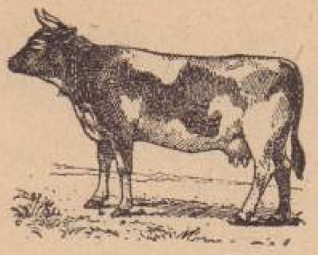

Կռուել . Կռուել
Կարծրացնել-րել
Ընդ Հըր Կռուել:

ԲԱՂԱՁԱՅՆ ՏԱՌԱԽՈՒՄԲԵՐ

ԲԱՌԵՐՈՒՆ ՎԵՐՋԸ

Հագիր Խածիր Կոճղ Ձագր
Բարձր Ծանր Աստղ Անձղ

Մասիս շատ բարձր լեռ է
Թանձր մշուշ պատեց չորս դին
մեղուն կուտայ քաղցր մեղր
արուսեակ փայլուն աստղ մըն է

զաւէ՛ն, գիրքդ մաքուր պահէ
ձեռքս շատ մսեցաւ

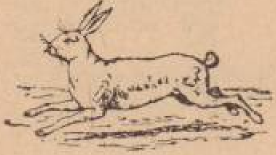

Նապաստակ,
Յարի նապաստակ,
ո՞ւր կը փախչիս
փոքր ճագարիկ:

ԱՌՈԳԱՆԱԿԱՆ ԿԱՊԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՌԵՐՈՒ

այս տղան համր է
անիկա իմ հայրիկս է
ամառն ալ անցաւ. ձմեռն ալ
վագր ու գայլ անգութ գազաններ են
կեանքը շատ քաղցր է

այս գիրքը քո՞ւկդ է
հաւերն անգամ բոյն ունին
որն որ ուզես, զայն առ
բարձր լեռան փուքն ու քամին շատ կըլլայ
վարդն ու շուշանը պարտէզներու զարդերն են
երուանդ գիրքն առաւ թեւին տակ ու գնաց

անուշ քունիկն աչերն առեր
անուշ հովերն ալ սարուբեր,
իմ տատրակիս քունն է եկեր,
անուշ երգով ըսեմ օրօր։

ԱՅԲՈՒԲԵՆ

ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ԿԱՐԳՈՎ ԵՒ ԱՆՈՒՆՆԵՐՈՎ

ա բ գ դ ե զ է ը թ ժ ի լ
խ ծ կ հ ձ ղ ճ մ յ ն շ ո
ռ ս վ տ ր ց ւ փ ք օ ֆ.

ա բ գ   դ ե զ   է ը թ   ժ ի լ
խ ծ կ   հ ձ ղ   ճ մ յ   ն շ ո
չ պ ջ   ռ ս վ   տ ր ց   ւ փ ք   օ ֆ

այբ	բեն	գիմ	դա	եչ	զա
է	ըթ	թօ	ժէ	ինի	լիւն
խէ	ծա	կեն	հօ	ձա	ղատ
ճէ	մեն	յի	նու	շա	վօ
չա	պէ	ջէ	ռա	սէ	վեւ
տիւն	րէ	ցօ	հիւն	փիւր	քէ
		օ	ֆէ		

ԹՈՒԱՆՇԱՆՆԵՐ

0	1	2	3	4	5
0	1	2	3	4	5
զերօ	մէկ	երկու	երեք	չորս	հինգ

6	7	8	9	10
6	7	8	9	10
վեց	եօթը	ութ	ինը	տասը

ԱՅԲՈՒԲԵՆԸ (ոտանաւորով)

այբ բեն գիմ,
—կեցցէ ազգ իմ,
դա եչ զա
—պապադ տեսայ
է ըթ թօ,
—ո՞ւր ես, պետօ.
ժէ ինի լիւն,
—կապոյտ հիլան.

խէ ծա կեն,
—մախր ծակէն.
հօ ձա զատ,
—եղիր զաթ զաթ.
ճէ մեն ջի,
—խմէ՛ գինի,
նու շա փօ,
—ապո՛ւշ աւօ.
շա պէ չէ,
—սրի՛նգ փչէ.
ռա սէ վեւ,
—ցաթեց արեւ.
տիւն րէ ցօ,
—ըսէ՛, կեցօ.
իւն փիւր քէ,
—ա՛լ հերիք է.
և օ փէ
—հերի՛ք, օ՛ փ, է՛...։

Ա ա Արամ Արշակ Անուն

Ա ա Արամ Արշակ Անուն

Ս ս Սուրէն Սարգիս Սահակ

Ս ս Սուրէն Սարգիս Սահակ

Անահիտ բարի աղջիկ մըն է։
Անճարակին կերածն է բանջար։
Աղուէսը պոչը վկայ կը բռնէ։

Սիրանոյշ դպրոց կ'երթայ։
Սեղանին վրայ շիշեր դրուած են։
Սև աչքը մօրուց պէտք է։

Աշխատասէրն ու ծոյլը

Միսակ աշխատասէր է. կ'ըսէ։
—Այսօր սորվիմ վաղը խաղամ։
Սարգիս ծոյլ է. կ'ըսէ։
—Այսօր խաղամ, վաղը սորվիմ։

Ո ո Ոգի Որոմ Ոստրէ

Ո ո Ոգի Որոմ Ոստրէ

Ռ ռ Ռուս Ռաւհան Ռետին

Ռ ռ Ռուս Ռաւհան Ռետին

Որսորդը կաքաւներ որսաց։
Ոստրէն ծովային կենդանի մըն է։

Ռուսիա շատ ընդարձակ երկիր է։
Ռաւհանը հոտաւէտ բոյս մըն է։
Ռուբէն շատ մը խաղալիքներ ունի։

Ուղտին առածը

—○—

Ուղտին ըսին թէ վիզդ
ինչու՞ ծուռ է ։
Ինքն ալ ըսաւ .
— Ո՞ր տեղս շիտակ է որ
վիզս ծուռ ըլլայ ։

Տ տ Տիգրան Տնակ Տունկ

Տ տ Տիգրան Տնակ Տունկ

Օ օ Օձնիկ Օշարակ Օղ

Օ օ Օննիկ Օշարակ Օղ

Տանձը խիստ համեղ պտուղ մըն է ։
Տասն անգամ չափէ, մէկ անգամ կտրէ
Տիգրան Սուրէնին զարկաւ ։

Օդը շատ գեղեցիկ է այսօր ։
Օհաննէս և Արամ միասին
զբօսանք ըրին ։

Օրօրերգ

Օրօ՛ր, օրօ՛ր, օրդ շատնայ,
Օրդ շատանայ, տարիդ մեծանայ,
Տարիքդ հազար տարու մօտենայ,
Անձիկդ հազար բարու տիրանայ։

Ր ր Րոպէ Րոք Րաֆֆի

Ր ր Րոպէ Րոք Րաֆֆի

Դ դ Դաշտ Դրախտ Դժողք

Դ դ Դաշտ Դրախտ Դժողք

Րոքը մանելու գործիք է։
Րոպէի մը գործ է այս գործը։

Դերանիկ և Տրդատ իրարու քոյր
եղբայր են։
Դաշտը լեցուն է մշակներով։

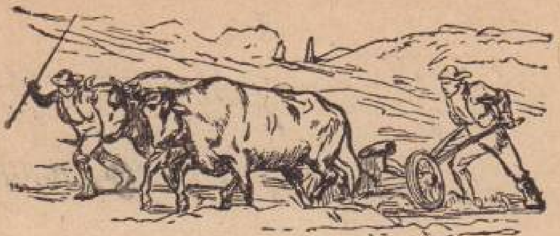

Աշնան երգ.

—○—

Ահա ցանքեր կարմիր արտեր,
Անուշ ու պայծառ է օդը.
Դէհ, փախեցէք արտոյտ թռչներ,
Եկա՛ք լծենք արօրը.

Ց ց Ցամաք Ցոլակ Ցորեկ

Ց ց Ցամաք Ցոլակ Ցորեկ

Փ փ Փուրթէն Փաակ Փրէշ

Փ փ Փուրթէն Փաակ Փրէշ

Ցանցով ձուկ կ'որսայ ձկնորսը։

Ցիրուցան մի՛ ձգէք ձեր գիրքերը։

Փեղամ ու Ցոլակ միասին պտոյտի ելան երէկ։

Փառնուկին հետ պառկէ՛, արտոյտին հետ արթնցիր։

Գորտին տուտը

Գորտին հարցուցեր են թէ ինչո՞ւ միշտ կը կրկռայ։

Ան ալ ըսեր է։

—Անոր համար որ ձայնիս զմայլած եմ.

Պ պ Պարգեւ Պտուկ Պնակ

Պ պ Պարգեւ Պտուկ Պնակ

Բ բ Բարսեղ Բանակ Բերդ

Բ բ Բարսեղ Բանակ Բերդ

Պատուէ հայրդ ու մայրդ։
Պառաւն իր թանին թթու չըսեր։
Պօղոսիկ Գէորգին հետ հոլ խաղաց։

Բրուտը կաւէ ամաններ կը շինէ։
Բերնէ բերան, ասեղը կ՚ըլլայ գերան։

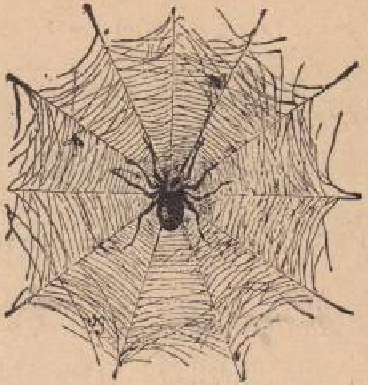

Սարդն ու ճանճը

—o—

Բզզ բզզ բզզ բզզբզզան
Ճանճն եկաւ զըզզըզզան
Գնաց ընկաւ թակարդը
Բռնեց շանի մեծ սարդը

Լ լ Լուսին Լիմոն Լակոտ

Լ լ Լուսին Լիմոն Լակոտ

Ը ը Ընկեր Ընծայ Ընկոյզ

Ը ը Ընկեր Ընծայ Ընկոյզ

ւան աշխատասէր տղայ մըն է։
եռ սար ձիւնով ծածկուեցաւ։
ուսին իր մաքուր Բոլսեցին
տուաւ

կերդ սիրէ՛ քու անձիդ պէս։
տիր պտուղներ են ելակը, դեղձը,
ծիրանը, խաղողը։

Գետին հանելուկը

Օրան օրան ժուռ կուգայ,
Ոտքեր չունի ման կուգայ,
Բերան չունի կուլ կուտայ,
Ըսէք տեսնեմ, ի՞նչ է այն։

Ի ի Իսահակ Իրիս Իժ

Ի ի Իսահակ Իրիս Իժ

Կ կ Կապայ Կիւրեղ Կին

Կ կ Կապայ Կիւրեղ Կին

Ինչ որ ցանես, այն կը քաղես

Իժը թունաւոր օձ մըն է։

Կամաց կամաց, բամպակը կ'ըլլայ մանած։

Կլոր եղաւ՝ կացին կ'ընենք․ տափակ եղաւ՝ բահ։

Կաղն ու կոյրը

—o—

Կաղն ու կոյրը գետակէն պիտի անցնէին :
Ինչպէս ընէին ....:
Կոյրը շուտ մը շալկեց կաղը : որ երկուքն ալ ապահով անցան ջուրէն :

Հ հ Հրանտ Հրեշտակ Հինգ

Հ հ Հրանտ Հրեշտակ Հինգ

Ն ն Նեկտար Նշան Նուռ

Ն ն Նեկտար Նշան Նուռ

Հովիւը գառնուկները կ'արածէր ։

Հրաչեայ եղբայրն է Նարդուհիին ։

Հազար հեղ մեղր ըսէ, բերանդ չանուշնար ։

Նաւակ նստանք, գիւղ գնացինք ։

Նաւարդ Դաւիթէն պզտիկ է ։

Նուշը շատ համեղ պտուղ է ։

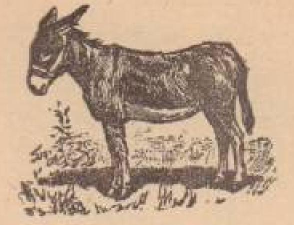

Իշուկին առածը

Անօթեցա՞ր, ըսին իշուն
Հա՛, քի՛չ մըն ալ համբերէ.
Կուգայ գարուն, կուգայ աշուն
Ու քեզի խոտ կը բերէ։

Մ մ Մուշեղ Մանգաղ Միտք

Մ մ Մուշեղ Մանգաղ Միտք

Ե ե Եղիշէ Երազ Եղիճ

Ե ե Եղիշէ Երազ Եղիճ

Մեղքը՝ լալով, պարտքը՝ տալով։

Մէկը կայ՝ հազար կ'արժէ, հազար կայ՝ մէկ չարժեր։

Եւգինէ և Մարիամ կառքով պտոյտի ելան։

Ես փոքրիկ եմ, բայց ծոյլ չեմ։

Սիրուն Մայրիկը

Իմ Մայրիկս է փափուկ անուշ,
Աչուկներն ալ են կապոյտ նուշ,
Ու՜ զուարթ որ կանչէ կամ ուշ,
Համբոյր մը տայ ինծի անուշ։

Խ խ Խորէն Խրամ Խաղող

Խ խ Խորէն Խրամ Խաղող

Փ փ Փեթակ Փետուր Փարչ

Փ փ Փեթակ Փետուր Փարչ

Խեղճերուն և աղքատներուն պարտինք օգնել։

Խօսքը՝ մեծին, ջուրը՝ պզտիկին։

Խեւը խրատն ի՞նչ ընէ, սեւը՝ սապոնը։

Փեթակին մէջ մեղր կայ։

Փայլինէ փունջ մը ծաղիկ հաւաքեց։

Խաղողին հանելուկը

Անոլոր դերձան,

Անծակ մարգրիտ,

Աստուած կը շարէ.

Մարդը կը քակէ։

Է է Էակ Էմմա Էրիկ

Է է Էակ Էմմա Էրիկ

Թ թ Թաղ Թիակ Թուղթ

Թ թ Թաղ Թիակ Թուղթ

Էշն ի՛նչ գիտէ նուշն ի՛նչ է։

Էմմա խելացի աղջիկ մըն է։

Թագուհի մայրիկն է Էլպիսին։

Թռչունը հաւկիթ ածեց իր բոյնին մէջ։

Թրթուրը թիթեռնիկ եղաւ։

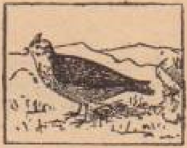

Արտուտիկ

Արտու-տիկ, արտու-տիկ,
Ձագու-կներդ խաղա-ցիկ,
Թեւ-իկներդ թռը, թռը, թռը,
Երգերդ ազնուակ ծռը, ծռը, ծռը.

Ղ ղ Ղուկաս Ղեւոնդ Ղեկ

Ղ ղ Ղուկաս Ղեւոնդ Ղեկ

Վ վ Վահագն Վարդ Վեմ

Վ վ Վահագն Վարդ Վեմ

Ղազարոս ձիւնագնդակ խաղաց Վահանին հետ։

Ղեկավարը դարձուց նաւը։

Վերգինէ և Ղեւոնդ շատ խելօք են։

Վարդավառ, ճրագդ վառ։

Ապրիմ-մեռնիմ

Ղուկաս և Վահրամ դաշտին մէջ գտան ապրիմ-մեռնիմներ ու սկսան թերթերը մէկիկ մէկիկ փետել ըսելով։

—Ապրիմ... մեռնիմ... ապրիմ... մեռնիմ...։

Թերթերը հատան ապրիմին վրայ և տղաք շատ ուրախացան որ պիտի ապրին։

Ժ ժ Ժանեակ Ժանիք Ժիր

Ժ ժ Ժանեակ Ժանիք Ժիր

Ծ ծ Ծաղիկ Ծորակ Ծիտ

Ծ ծ Ծաղիկ Ծորակ Ծիտ

Ժամը քանի՞ վայրկեան է, Հայկ։

Ժիրայր ի՞նչ աղուոր պարեց։

Ծիտն ի՞նչ է որ եղն ի՞նչ ըլլայ։

Ծիրանը ոսկեգոյն պտուղ մըն է։

Մոմին հանելուկը

Երկայն աղիք
Ծայրը ծաղիկ։

Մայրիկը կիրակին

Մայրիկին հարցուցին թէ ինչո՞ւ չէր բանիր։
– Այսօր կիրակի է, բայց մայրիկին համար ամէն օր կիրակի է

Շ շ Շապիկ Շերամ Շիւղ

Շ շ Շապիկ Շերամ Շիւղ

Ջ ջ Ջուլհակ Ջերմ Ջուր

Ջ ջ Ջուլհակ Ջերմ Ջուր

Շունը հաչելով գայլ կը բերէ։

Շերամը մետաքս կը հանէ։

Ջաղացքով ալիւր կ'աղան։

Ջուլհակ կրնա՞ս նուագել. Շուշա՛ն։

Հովիւին երգը

Լուսնկան անուշ. հովն անուշ,
Շինականին քունն անուշ.
Ցաթեց լուսնակ երկինքէն,
Հովուին սրինգն էր անուշ։

Ց ց Ցխուս Ցոպոպ Ցարդ.

Ց ց Ցխուս Ցոպոպ Ցարդ

Ք ք Քուրիկ Քաղաք Քար

Ք ք Քուրիկ Քաղաք Քար

Ցուլիանէ դպրոց կ'երթայ։
Ցարգեցէք ձեր մարդիկը։

Քամին բերածը քամին կը տանի։
Քունն ու մեռելը մէկ է։

Շար խաղողին շաղէ շարիք
Քեր խաղողին շարէ շարիք

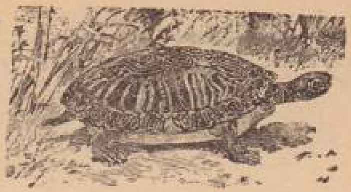

Կրիային հանելուկը

Քար քարի վրայ, քար չէ,
Լեռ սար կ'արծի, գուար չէ,
Հաւկիթ կ'ածէ, հաւ չէ ։

Ձ ձ Ձորակ Ձայն Ձուկ

Ձ ձ Ձորակ Ձայն Ձուկ

Ճ ճ Ճագար Ճանճ Ճիւղ

Ճ ճ Ճագար Ճանճ Ճիւղ

Ձմեռը ձիւն կուգայ ։
Ձին ու ջորին կռուեցան, մէջտեղն էշը սատկեցաւ ։

Ճանճն ի՞նչ է որ ճենճն ինչ ըլլայ ։
Ճերմակ է շուշանը, կարմիր է վարդը ։

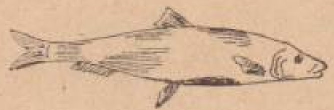

Ձուկին առածը

Ձուկին հարցուցին թէ ծովէն ի՞նչ լուր ։

Ըսաւ.—Շատ բան ունիմ ըսելու, բայց բերանս ջուրով լի է ։

Չ չ Չամիչ Չար Չուան

Չ չ Չամիչ Չար Չուան

Զ զ Զուէն Զայել Զատ

Զ զ Զուէն Զայել Զատ

Չար ընկերներէ հեռացէ՛ք ։
Չամիչը ի՞նչ բանէ կը շինուի ։

Զմիւռնիա շքեղ քաղաք է ։
Զարդարեցին Ծնունդի ծառը ։

Չամիչին հանելուկը

Սեւ ուլիկ
Փէտէ պոչիկ ։

Մարտն ու Զատիկը

Մարտը կուգայ ծաղիկներով,
Երկրից հաւքե՛րը կարդալով·
Ահա՛ եկաւ մեր Սուրբ Զատիկ,
Բերե՛նք, ներկե՛նք կարմիր հաւկիթ ։

Ֆ ֆ Ֆիլոմէն Ֆրանք Ֆէս

Ֆ ֆ Ֆիլոմէն Ֆրանք Ֆէս

Ֆիլոմէն և Եդուարդ միասին
պարեցին ։
Ֆուլիկս Փառանձեմին դրացի է ։

Օննիկին նամակը

Օննիկ նամակ կը գրէ իր
մամուն այսպէս

Սիրելի մեծ մայր.

Ուրախ եղիր և գիտցիր որ
հիմա կը կարդամ և կը գրեմ։
Ահա այս նամակը իմ գիրս է։

Ձեռքերդ կը համբուրեմ
սիրով։

Օննիկ

Հանելուկ

Ճերմակ դաշտիկ = Թուղթ
Սեւ սեւ հնտիկ = Մելան
Ձեռքով ցանէ, = Գրել
Լեզուով հնձէ։ = Կարդալ

ԳԼԽԱԳԻՐ ԱՅԲՈՒԲԵՆ

ՁԵՌԱԳԻՐ

Ա Բ Գ Դ Ե Զ Է Ը Թ
Ժ Ի Լ Խ Ծ Կ Հ Ձ Ղ Ճ Մ
Յ Ն Շ Ո Չ Պ Ջ Ռ Ս Վ
Տ Ր Ց Ւ Փ Ք Օ Ֆ

ՏՊԱԳԻՐ

Ա Բ Գ   Դ Ե Զ   Է Ը Թ
Ժ Ի Լ   Խ Ծ Կ   Հ Ձ Ղ
Ճ Մ Յ   Ն Շ Ո   Չ Պ Ջ
Ռ Ս Վ   Տ Ր Ց   Ւ Փ Ք
Օ Ֆ

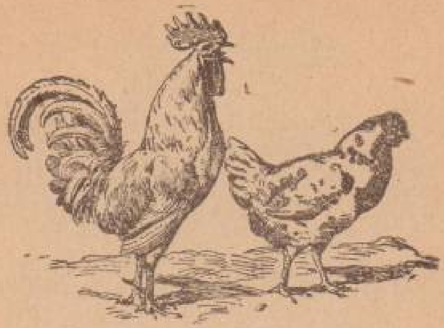

ԱՔԱՂԱՂԻՆ ԵՐԳԸ

Աքաղաղը կ'երգէ․ կուկուլիկկո՜ւ․․․․։

Աքաղաղը կ'ուզէ ըսել․ պզտի՛կ տղաք, հերի՛ք քնանաք։

Աքաղաղը կը կանչէ․ կուկուլիկկո՜ւ․․․․։

Արեւը ծագեցաւ․ պզտի՛կ տղաք, ելէ՛ք, ելէ՛ք։

ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ

Ո՜վ Մեծդ Աստուած,
Որ ես տըւած
Մեզ բարի հայր
Եւ գթոտ մայր,

Տո՛ւր մեզ շնորհք,
Ըսե՛նք աղօթք,
Չըլլա՛նք անհոգ,
Ապրի՛նք խելօք․
Պարկեշտ ու հեզ,
Եւ սիրենք Քեզ։

ԻՄ ԾՆՈՂՔՍ

Ես փոքրիկ տղայ մըն եմ։ Ես ունիմ հայր ու մայր։

Հայրս ու մայրս իմ ծնողքս են։

Իմ ծնողքս զիս կը կերակրեն ու կը խնամեն։ Անոնք ինծի կուտան հագուստ և կօշիկ։ Կուտան ինծի կակուղ անկողին քնանալու։

Իմ ծնողքս զիս շատ կը սիրեն։ Ես ալ զանոնք կը սիրեմ։

ՀԱՄԲՈՅՐՆԵՐՍ

Երեք համբոյր ունիմ տալիք
Անուշ, համով երեք պաչիկ.
Էն խոշորն է իմ մեծ եղբօր,
Էն ուժովը՝ իմ բարի հօր,
Բայց էն երկարն, գիտէ՞ք, որի՞...
Ան մայրիկին կը վիճակի։

ԶԳԱՅԱՐԱՆՆԵՐԸ

Ես աչքով կը տեսնեմ։
Ականջով կը լսեմ։
Քիթով հոտ կ'առնեմ։
Լեզուով կը ճաշակեմ։
Մատներով կը շօշափեմ։
Ցուրտը, տաքը, կոշտն ու կակուղը մարմնովս կ'զգամ։
Իսկ խելքս գլուխովս կը մտածեմ։

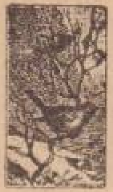

ՃՆՃՂՈՒԿԸ

Այ ճնճուղիկ,
Պստիկ մատիկ,
Կարմիր տոտիկ,
Սպիտակ փորիկ,
Ուտես կուտիկ,
Խմես ջրիկ,
Առուին եզրիկ,
Կ'երթաս բունիկ,
Ձագիդ քովիկ։

ՄԱՏՆԵՐՈՒ ՀԱՄՐԱՆՔԸ

Գէորգ խնձոր մը ունէր ձեռքը։ Պզտիկ քոյրը տեսաւ ու ըսաւ ։

—Կէսն ինծի կուտա՞ս...։

—Քանի մատ ունիս, համրէ որ տամ։

—Քոյրը սկսաւ համրել։

—Մէկ, երկու, երեք . . . չորս . . . հինգ . . . վեց . . . եօթը . . . ութ . . . ութ մատ, Գէ՛որգ ։

—Չէ՛, չեղաւ, լաւ համրէ որ տամ։

Քոյրը նորէն սկսաւ համրել։

—Մէկ, երկու, երեք, չորս, հինգ, վեց, եօթը, ութ . . . ինը . . . տասը . . . տա՛սը մատ, Գէ՛որգ ։

—Լաւ, հիմա ճիշտ համրեցիր ։

Եւ Գէորգ խնձորին կէսը տուաւ քրոջը։

ԳԱՐՈՒՆ

Եկո՛ւր, Գա՛րուն,
Գարո՛ւն սիրուն,
Բե՛ր մեզ արեւ,

Ցօղ ու անձրեւ
Ցորե՛ն բուսցուր,
Պտո՛ւղ հասցուր,
Ուտե՛նք, խմե՛նք,
Աստուա՛ծ օրհնենք ։

ԼԱՄԲԱՐԻՆ ՀԱՆԵԼՈՒԿԸ

Հոր,
Հորին մէջը ջուր,
Ջուրին մէջը օձ,
Օձին բերանը բուստ ։

ԿԼՈՐԻԿ, ԹՈՄՊՈՒԼԻԿ

Կլորիկ, թոմպուլիկ,
Հասակս է պստըլիկ
Թուշերս են խնձորիկ
Աչքերս են սեւուլիկ
Քթիկս է մինինիկ,
Բերանս է անուշիկ
Կա՛յ ինծի պէս աղուորիկ...
Ձկա՛յ, չկա՛յ, չկա՛յ...

ԼԱՒ ԸՆԿԵՐ

Լերան հասարակ ծաղիկը պատահմամբ մեխակին հետ մէկ թաղարի մէջ տնկեցին։

Եւ ի՜նչ եղաւ, գիտէ՞ք...

Մեխակին պէս ինք ալ անուշ հոտ ունեցաւ։

ԾԱՓԻԿ, ԾԱՓԻԿ

Ծափիկ, ծափիկ ծիրանի,
Կարմիր խնձոր կը նմանի,

Ոսկի արմա մազերը
Հովը թել թել կը տանի,
Ո՞ւր կը տանի, թո՛ղ տանի,
Պապուկին պաղչան կը տանի։

ԾՈՅԼՆ ՈՒ ՋՈՒՐԸ

Ծոյլը կը հարցնէ ջուրին.

—Ջո՛ւր, ո՞ւր կ'երթաս, դադար չես առներ։

Ջուրը կ'ըսէ.

—Կ'երթամ արտ անտառ ջրելու որ կանանչնայ, ծոյլը տեսնէ՝ ամչնայ...։

ՄԱՏԵՐՈՒ ԽԱՂ

Ծի՛ւ ծի՛ւ, մատնոցիկ,
Սեւ ագռաւը բռնեցինք,
Եղով, մեղրով տապկեցինք,
Սանամարին կերցուցինք,
Թը՜ռ...

ԱՐԵՒԻՆ

Արե՛ւ, եկո՛ւր չո՛ւք գնա՛,
Քեզի չամիչ, լէպլէպ տամ,
Խունկ տամ, մոմ տամ, պատկեր տամ,
Քեզի կարմիր կօշիկ տամ,
Քեզի փարչ մը գինի տամ.
Արե՛ւ, եկո՛ւր, չո՛ւք, գնա՛։

ԱՐԱԳԻԼԻՆ ԱՌԱԾԸ

Արագիլին հարցուցին թէ սրունքդ ինչո՞ւ կարմիր է։

Ըսաւ.— Ամառ է։

—Ես քեզ ամա՛ռն ալ տեսայ, ձմե՛ռն ալ։

ԻՄ ՄԱՆՉՈՒԿՍ

Իմ մանչուկիս աչուկը
Կը նմանի ժամուն խաչուկը։

Իմ մանչուկիս բերանը
Կը նմանի ժամուն խորանը։

Իմ մանչուկիս կռնակը
Կը նմանի ժամուն գռնակը։

ՔՈՅՐ ՈՒ ԵՂԲԱՅՐ

Հրաչին քոյրը կը խաղար եղբօրը խաղալիքին հետ և յանկարծ կոտրեց զայն։ Հրաչ բարկացաւ և յարձակեցաւ քրոջը վրայ որպէսզի ծեծէ։

—Զիս մի՛ ծեծեր, ես քեզի կը համբուրեմ, ըսաւ քոյրը։

—Հրաչ ամչցաւ և ներեց քրոջը։

ԳԱՌՆՈՒԿՍ

Սիրո՜ւն անմեղ իմ գառնուկ,
Բուրդըդ ճերմակ ու փափուկ,
Վազելով դաշտ ու արօտ,
Մօրըդ կը քաշես կարօտ։

Մի՛ լար, գառնո՜ւկ սիրական,
Փոքրիկ տղու մը նման,
Կուգայ մայրըդ. հետը շատ
Կը բերէ քեզ անուշ կաթ։

ՇՈՒՏ ԱՄԵԼՈՒԿ

Վահէ ըսաւ Զապէլին. — Շուտ շուտ ըսէ տեսնեմ.

Ձուկը բռնեմ, ձուկ ուտեմ։
Մուկը բռնեմ. ձուկ ուտեմ։
Զապէլ կրկնեց.
—Ձուկը բռնեմ, ձուկ ուտեմ։
Մուկը բռնեմ, մուկ ուտեմ։

—Հա՛, հա՛, հա՛, խնդաց Վահէ, ատ չեղաւ, մուկը կերար։

ԼՈՒՍԻՆԸ

Նայէ՛, մա՛յրիկ, նայէ՛ վեր,
Լուսինն ի՛նչպէս է պայծառ,
Երկինքի մէջ անըստուեր,
Կը թափառի վերըդ լամպար։

Անցած շաբաթ պզտիկ էր,
Ու աղեղի պէս ալ կոր.
Հիմա ո՛րչափ մեծցեր է,
Մեծ Օի պէս է կլոր։

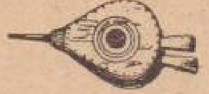

ՓՔՈՑԻՆ ՀԱՆԵԼՈՒԿԸ

Շունչ կ'առնէ,
Հոգի չունի,
Փոր ունի,
Աղիք չունի։

ԱՆՁՐԵՒԻՆ ԵՐԳԸ

Անձրեւ կուգայ, ձիւն կուգայ,
Տէրտէր պապը տուն կուգայ,
Բազմոց ձգեմ, տեղ չկայ,

Փիլաւ եփեմ, եղ չկայ,
Ապուր եփեմ, ջուր չկայ,
Անձրեւ կուգայ, ձիւն կուգայ։

ՄԷԿ ԱՍՏՈՒԱԾ

Գեղամ հարցուց Ազնիւին։
—Գիտե՞ս, քանի՞ Աստուած կայ։
—Մէկ Աստուած.
—Ինչէ՞ն գիտես։
—Որովհետեւ Աստուած ամէն տեղ է, ու քանի որ ամէն տեղ է, ա՛լ ուրիշ աստուածի տեղ չի մնար։

ԹՌՉՆԻԿԻՆ

Երգէ՛ թռչնիկ,
Քու բոյնիդ մէջէն,

Ուր որ ձագուկներդ
Հեզիկ կը ննջեն ։

Երգէ անոնց ,
Երգեր անհամար ,
Երգ մըն ալ , թռչնիկ ,
Երգէ ինծի համար ։

ԱՐԵՒՆ Է ԾԱԳԵՐ

Արեւն է ծագեր վեր մեր երդիքին ,
Ծագեր է ծագեր լոյս Լուսաւորչին .
Զատիկն է եկեր վեր մեր երդիքին ,
Հաւիկն է արթուն Սուրբ Կարապետին ,
Կարմիր է հաւկիթ մեր Սուրբ Զատիկին ,
Հաւիկն է ածեր Սուրբ Կարապետին ։

ՇՆԻԿ

Շնիկս իմ սիրուն ,
Ինչ աղուոր ես դուն ,
Ի՜նչ գանգուր վարսեր
Գլխէդ են կախուեր ։

Երբ ուրախ ըլլամ ,
Ու խնդամ , խաղամ ,
Ինծի հետ դուն ալ
Կը սիրես խաղալ ։

Իսկ երբ սաստեն զիս ,

Ու ցաւի հոգիս.
Դուն ալ ինծի պէս
Արցունք կը թափես։

ՍԱԿԱՒԱՊԵՏ ՄԱՅՐԸ

Մայր մը տասը զաւակ ունէր։ Ամէն առտու տասը հաւկիթ կը խաշէր, մէյմէկ հատ կը բաժնէր անոնց միջեւ։

—Մա՛յրիկ, քեզի բան չմնաց, կ՚ըսէին տըղաքը։

—Մայրիկնիդ կրա՛ղ թող ուտէ, կ՚ըսէ մայրիկը, ամէն մէկդ մէյ մէկ պատառ տուէք ձեր հաւկիթէն, ինծի կը բաւէ։

ՊԶՏԻԿ ԲԱՂՁԱՆՔՆԵՐ

Այսօր ի՞նչ է, կիրակի է,
Պապան ինծի փարա մը տայ.
Փարան տանիմ մշակին տամ
Մշակն ինծի ցորեն տայ.

Ցորենը տանիմ ջաղացքին տամ,
Ջաղացքն ինծի ալիւր տայ.
Ալիւրը տանիմ տաշտին տամ,
Տաշտը ինծի խմոր տայ.
Խմորը տանիմ թոնիրին տամ,
Թոնիրն ինծի կլիկ տայ.
Կլիկը տանիմ հովիւին տամ,
Հովիւն ինծի գառնուկ մը տայ.
Գառնուկը տանիմ Աստըծուն տամ,
Աստուածն ինծի ազուո՜ր աղբարիկ մը տայ։

ԱՇՈՒՆ

Գարուն էր, եկաւ աշուն,
Ձիւն է բռներ վեր սարերուն.
Թըղթիկ մը տանք կռունկներուն,
Տանին հասցնեն ղարիպներուն։

կշ
4(47.92)
Գ-14

ԱՅԲՈՒԲԵՆ ՇԵՂԱԳԻՐ

ա բ գ դ ե զ է ը թ
ժ ի լ խ ծ կ հ ձ ղ
ճ մ յ ն շ ո չ պ ջ
ռ ս վ տ ր ց ւ փ ք
օ ֆ

ա բ գ դ ե զ է ը թ
ժ ի լ խ ծ կ հ ձ ղ
ճ մ յ ն շ ո չ պ ջ
ռ ս վ տ ր ց ւ փ ք
օ ֆ